

DOMSTOLENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 18 november 2004 *

I de förenade målen C-261/03 och C-262/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna (Italien), genom beslut av den 6 maj 2003, som inkom till domstolen den 17 juni 2003, i målen

Allevamenti Associati Srl

mot

Regione Emilia-Romagna,

i närvaro av:

Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

* Rättegångsspråk: italienska.

och

Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl (C-261/03),

och

Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl

mot

Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA),

Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia,

Regione Emilia-Romagna,

och

Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA),

i närvaro av:

Allevamenti Associati Srl (C-262/03),

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av N. Colneric (referent), tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna J.N. Cunha Rodrigues och E. Juhász,

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören María Múgica Arzamendi,

efter att ha meddelat den domstol som hänskjutit frågan att domstolen har för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut i enlighet med artikel 104.3 i rättegångsreglerna,

efter att ha berett parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

- 1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artiklarna 1, 2 och 9 g i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1;

svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159) och av artiklarna 1, 2 och 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 57, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202).

- 2 Denna begäran har framställts i samband med två tvister mellan å ena sidan Allevamenti Associati Srl (nedan kallat Allevamenti Associati) och Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl (nedan kallat Latteria Sociale Moderna) och å andra sidan två italienska administrativa myndigheter, angående frågan huruvida behandling och bearbetning som det sistnämnda bolaget har gjort av en viss kvantitet mjölk som har producerats av det förstnämnda bolaget skall klassificeras som leverans eller direktförsäljning.

Gemenskapsrättslig lagstiftning

- 3 Genom förordning nr 3950/92 förnyades, för sju på varandra följande tolv månadersperioder från och med regleringsåren 1993/1994, tillämpningen av den tilläggsavgift på mjölk som infördes på gemenskapsnivå år 1984 genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 10; svensk specialutgåva, område 3, volym 17, s. 95) och rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984, om allmänna regler för tillämpning av den avgift som avses i artikel 5 c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 13).
- 4 Vad gäller frågan om hur avgiften skall uppbäras fastslås i tredje skälet i förordning nr 3950/92 att det är nödvändigt att bibehålla den metod som antogs år 1984, enligt vilken en avgift lades på sådana kvantiteter mjölk som samlats in eller sålts för direkt konsumtion och som översteg en viss garantitröskel, att nämnda tröskel uttrycks för

varje medlemsstat som en total garantikvantitet, som summan av de individuellt tilldelade kvantiteterna för både leveranser och försäljning till direkt konsumtion inte får överstiga, och att kvantiteterna fastställs för de sju perioderna från och med den 1 april 1993 med hänsyn till de olika faktorer som hänför sig till det tidigare systemet.

5 I åttonde skälet i denna förordning preciseras att det, för att undvika de långa dröjsmål mellan uppsamling och erläggande av avgiften som förekommit tidigare och som inte är förenliga med systemets syfte, bör fastställas att uppköparna, som förefaller ha de bästa möjligheterna att vidta de åtgärder som krävs, skall betala avgiften och att de i sin tur ges de möjligheter som krävs för att uppbära avgiften från de betalningsskyldiga producenterna.

6 Enligt artikel 1 i samma förordning skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas.

7 I artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i sagda förordning föreskrivs följande:

"1. Avgiften skall betalas för samtliga kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som saluförs under den aktuella tolv månadersperioden och som överstiger den aktuella kvantitet som avses i artikel 3. Den skall delas mellan de producenter som bidragit till överskottet.

...

2. Vad beträffar leveranser skall den avgiftsskyldige uppköparen, före ett datum och i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas, betala det belopp han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten och dra av detta från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt.

...

3. Vad beträffar direktförsäljning skall producenten betala den avgift han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten, före ett datum och i enlighet med bestämmelser som skall fastställas.”

8 Artikel 4.2 första och andra meningarna i förordning nr 3950/92 har följande lydelse:

”För att ta hänsyn till förändringar som påverkar producenternas leveranser och direktförsäljning, skall individuella referenskvantiteter ökas eller införas om producenten inger en vederbörligen styrkt ansökan. Ökningen eller införandet av en sådan referenskvantitet förutsätter en motsvarande minskning eller indragning av andra referenskvantiteter som producenten förfogar över. ...”

9 I artikel 9 i samma förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

c) producent: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som driver ett jordbruksföretag inom gemenskapens geografiska territorium och

— som säljer mjölk eller andra mjölkprodukter direkt till konsumenten

och/eller

— levererar till uppköparen.

...

e) uppköpare: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk eller andra mjölkprodukter från producenter för att

— behandla eller bearbeta mjölken eller mjölkprodukterna,

— sälja mjölken eller mjölkprodukterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

...

- f) företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter: ett företag eller en sammanslutning som bedriver verksamhet i form av insamling, förpackning, lagring, kylning och bearbetning eller vars mejeriverksamhet är begränsad till en av dessa aktiviteter.

- g) leverans: varje leverans av mjölk eller andra mjölkprodukter, oavsett om transporten utförs av producenten, en uppköpare, ett företag som behandlar eller bearbetar sådana produkter eller av en tredje part.

- h) mjölk eller mjölkekvivalent som säljs direkt för konsumtion: mjölk eller mjölkprodukter, omräknade till mjölkekvivalenter, som säljs eller överlåts gratis utan att passera via ett företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.”

10 I artikel 1 i förordning nr 536/93 föreskrivs följande:

”Vid beräkning av den tilläggsavgift som infördes genom förordning (EEG) nr 3950/92 skall följande gälla:

1. Med uttrycket kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalenter som saluförts i en medlemsstat avses, enligt artikel 2.1 i nämnda förordning, samtliga kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalenter som lämnar ett jordbruksföretag inom den aktuella medlemsstatens territorium.

Kvantiteter som producenter överlämnar till bearbetning eller förädling enligt kontrakt skall anses utgöra leveranser.

...”

Tvisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 11 Under mjölkregleringsåren 1998/1999 och 1999/2000 fick Latteria Sociale Moderna i uppdrag av Allevamenti Associati att, inom ramen för ett uppdragsavtal som hade slutits mellan dem, behandla och bearbeta en viss mängd mjölk som producerats av den sistnämnda för att framställa ost, smör och vassle. I sagda avtal föreskrevs att osten, smöret och vasslen, när bearbetningen hade slutförts, skulle återsändas till det uppdragsgivande företaget som skulle vidta åtgärder för försäljning av produkterna.
- 12 Allevamenti Associati ansåg att de kvantiteter som hade anförtrotts Latteria Sociale Moderna, för syftet med tilläggsavgifterna på mjölk under de två mjölkregleringsperioderna i fråga, utgjorde "direktförsäljning". Bolaget deklarerade dessa kvantiteter som sådana till de behöriga italienska myndigheterna.
- 13 Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia ansåg däremot att det i det aktuella fallet var fråga om "leveranser" av mjölk. Den flyttade produktionen för åren 1998/1999 och 1999/2000 från "direktförsäljning till leveranser" och beslutade följaktligen att påföra Latteria Sociale Moderna, som ansågs vara "uppköpare" av den levererade mjölken, en tilläggsavgift.

- 14 Allevamenti Associati och Latteria Sociale Moderna väckte — var och en avseende de aspekter som rörde dem — talan mot dessa beslut vid Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna, och drog av förordningarna nr 3950/92 och nr 536/93 bland annat den slutsatsen att dessa beslut var rättsstridiga.
- 15 Inom ramen för dessa tvister har den nationella domstolen frågat sig hur artikel 9 g i förordning nr 3950/92 skall tolkas. Den har frågat sig huruvida denna bestämmelse kan tolkas på så sätt att begreppet "leverans" är tillämpligt på fall, där äganderätten har övergått eller där det i vart fall uppstår en laglig rätt för uppköparen att i eget namn förfoga över mjölken, och där varan inte bara har överlämnats till uppköparen för att möjliggöra behandlingen medan producenten, som erhåller den bearbetade varan, ensam behåller äganderätten till densamma.
- 16 Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna ansåg att domstolen borde uttala sig i denna fråga och beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

"Skall förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 (särskilt artiklarna 1, 2 och 9 g) och förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 (särskilt artiklarna 1, 2 och 3) tolkas på så sätt att vid fastställande av mjölkkvoter och påförande av tilläggsavgiften skall det anses utgöra 'leverans' eller 'direktförsäljning' när en producent har överlämnat vissa mjölkkvantiteter till tredje man, utan att äganderätten har övergått, i enlighet med ett uppdragsavtal om behandling och bearbetning av den producerade mjölken för att framställa ost, smör och vassle, och vederlag utgår för denna tjänst?"

Bedömningen av tolkningsfrågan

- 17 Då svaret på denna fråga klart kan utläsas av domstolens rättspraxis och särskilt av dom av den 29 april 1999 i mål C-288/97, Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago (REG 1999, s. I-2575), och av beslut av den 8 januari 2004 i mål C-69/03, Caseificio Cooperativo di Cornedo (REG 2004, s. I-773), meddelade domstolen, i enlighet med artikel 104.3 i rättegångsreglerna, den domstol som hänskjutit frågan att den hade för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut samt beredde de parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga.
- 18 Den italienska regeringen, Regione Emilia-Romagna och Europeiska gemenskapernas kommission, vilka hörsammade domstolens anmodan att ge in yttranden, har inte framställt några invändningar mot domstolens avsikt att avgöra saken genom motiverat beslut. Allevamenti Associati och Latteria Sociale Moderna har däremot gjort gällande att svaret på tolkningsfrågan inte kan utläsas vare sig av domen i det ovannämnda målet Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago eller av beslutet i det ovannämnda målet Caseificio Cooperativo di Cornedo. De har bland annat påpekat att i det mål som gav upphov till den förstnämnda domen hade producenterna överfört äganderätten till mjölken till det kooperativ som bearbetade mjölken, medan Latteria Sociale Moderna i förevarande fall bearbetade mjölken i enlighet med ett uppdragsavtal. Dessa påpekanden föranleder emellertid inte domstolen att frånga det planerade förfarandet.
- 19 Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna har ställt frågan för att få klarhet i huruvida den behandling och bearbetning av mjölk som utförs av ett mejeri i enlighet med ett uppdragsavtal med mjölkproducenten skall klassificeras som leverans eller direktförsäljning när mjölkproducenten fortfarande äger mjölken.

- 20 Då den nationella domstolen har ställt denna fråga även för att kunna fastställa mjölkkvoterna har kommissionen uttalat tvivel rörande huruvida svaret på denna fråga är relevant. Det följer av *Allevamenti Associatis* yttrande att den nationella behöriga förvaltningen först hade bifallit bolagets begäran att omvandla referenskvantiteter för leverans till referenskvantiteter för direktförsäljning, men att Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia därefter klassificerade dem som mjölkleveranser.
- 21 Det är följaktligen inte uppenbart att den begärda tolkningen av gemenskapsrätten avseende fastställande av referenskvantiteter inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremålet för tvisten vid den nationella domstolen, och den fråga som har ställts avseende fastställande av mjölkkvoterna är inte utan relevans.
- 22 Vad gäller prövningen i sak vill domstolen erinra om att systemet för tilläggsavgifter är baserat på skillnaden mellan referenskvantiteter för försäljning av mjölk direkt till konsumtion och referenskvantiteter för mjölk som levereras till en uppköpare (se dom av den 16 november 1995 i mål C-196/94, *Schiltz-Thilmann*, REG 1995, s. I-3991, punkt 16, och domen i det ovannämnda målet *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago*, punkt 18).
- 23 I punkt 25 i domen i det ovannämnda målet *Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago* har domstolen slagit fast att begreppet uppköpare omfattar varje företag som förvärvar mjölk av en producent inom ramen för ett avtalsförhållande, oavsett enligt vilka villkor producenten erhåller ersättning, i syfte att antingen självt behandla eller bearbeta mjölken eller att överlåta den till ett annat företag för behandling eller bearbetning (se även beslutet i det ovannämnda målet *Caseificio Cooperative di Cornedo*, punkt 20).

- 24 Härav följer att de leveranser som har gjorts till uppköparen i den mening som avses i förordning nr 3950/92 inte nödvändigtvis måste omfatta ett förvärv av äganderätten för att ge upphov till tilläggsavgifter (se beslutet i det ovannämnda målet Caseificio Cooperativo di Cornedo, punkt 21).
- 25 I motsats till vad Allevamenti Associati har påstått i sitt yttrande framgår det av denna rättspraxis att saluföring och leverans av mjölk i den mening som avses i systemet för tilläggsavgift på mjölk kan göras, oberoende av huruvida äganderätten till mjölken har övergått till mejeriet eller ej.
- 26 Vad särskilt gäller behandling eller bearbetning av mjölkkvantiteter inom ramen för ett avtal som är av sådan typ att överföring av äganderätten är utesluten, som till exempel ett avtal om beställningsarbete, framgår det bland annat av artikel 1.1 andra stycket i förordning nr 536/93 att dessa kvantiteter skall anses vara en leverans.
- 27 Den omständigheten att mjölkproducenten, efter det att tredje man har behandlat eller bearbetat mjölken, säljer den direkt till konsumenterna innebär inte att detta förfarande kan klassificeras som direktförsäljning i den mening som avses i förordning nr 3950/92. Såsom det framgår av punkt 21 i domen i det ovannämnda målet Consorzio Caseifici dell'Altopiano di Asiago, är det fråga om en mjölkleverans, i den mening som avses i artikel 2.2 i förordning nr 3950/92, varje gång en mjölkkvantitet lämnar en producents företag för att lämnas till en mellanhand för behandling eller bearbetning.
- 28 Av vad ovan anförts följer att artiklarna 1, 2 och 9 g i förordning nr 3950/92 och artikel 1 i förordning nr 536/93 skall tolkas så att, vid fastställande av mjölkkvoter och påförande av tilläggsavgift, det skall anses utgöra leverans när en mjölkproducent överlämnar vissa mjölkkvantiteter till tredje man, utan att äganderätten

övergår, i enlighet med ett uppdragsavtal om behandling och bearbetning av den producerade mjölken för att framställa ost, smör och vassle, och vederlag utgår för denna tjänst.

Rättegångskostnader

- 29 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder fattar domstolen (fjärde avdelningen) följande beslut:

Artiklarna 1, 2 och 9 g i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter och artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter skall tolkas så att, vid fastställande av mjölkkvoter och påförande av tilläggsavgift, det skall anses utgöra leverans när en mjölkproducent överlämnar vissa mjölkkvantiteter till tredje man, utan att äganderätten övergår, i enlighet med ett uppdragsavtal om behandling och bearbetning av den producerade mjölken för att framställa ost, smör och vassle, och vederlag utgår för denna tjänst.

Underskrifter